

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 5Tos/49/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6421010394
Dátum vydania rozhodnutia: 21. 06. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Štefan Novák, LL.M.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2022:6421010394.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Štefana Nováka, LL.M. a sudcov JUDr. Bc. Viktora Marka, PhD. a Mgr. Jána Bednára, na neverejnom zasadnutí 21. júna 2022 prejednal sťažnosť okresného prokurátora proti uzneseniu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1Nt/22/2021 zo dňa 30.03.2022 a takto

rozhodol:

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Tr. por. z r u š u j e uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1Nt/22/2021 zo dňa 30.03.2022.

Rozhodujúc sám podľa § 399 ods. 2 Tr. por. krajský súd návrh odsúdeného A. A., nar. XX.XX.XXXX v H., trvale bytom O. H., t. č. vo výkone trestu v Ústave na výkon trestu odňatia slobody Leopoldov na povolenie obnovy konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/129/2017 zo dňa 20.08.2018, právoplatný dňa 30.10.2018 z a m i e t a, pretože súd nezistil dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Tr. por.

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením sp. zn. 1Nt/22/2021 zo dňa 30.03.2022 Okresný súd Žiar nad Hronom povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného A. A., vedenej na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 1Nt/22/2021, pretože podľa názoru súdu existujú dôvody obnovy konania podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku a zrušil vo výroku o treste rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/129/2017 zo dňa 20.08.2018, ktorým bol A. Patvaroš uznaný za vinného za prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu 2 roky a ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2018.

Proti uzneseniu podal prokurátor sťažnosť písomným podaním doručeným okresnému súdu dňa 01.04.2022 a túto odôvodnil samostatným písomným podaním súdu doručeným dňa 13.05.2022. Dôvody sťažnosti vzhladol v nesprávnosti výrokov napadnutého rozhodnutia a v rozpore medzi výrokmi uznesenia a jeho odôvodnením. Uviedol, že v pôvodnom konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 2T/129/2017 došlo k pochybeniu pri ukladaní trestu, keď bolo porušené ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona, ktorá skutočnosť však neodôvodňuje povolenie obnovy konania a zrušenie výroku o treste z pôvodného rozsudku. V ďalšom prokurátor poukázal, že v predmetnej trestnej veci ide už o druhý návrh odsúdeného na povolenie obnovy totožného konania, ktorý Okresný súd Žiar nad Hronom zamietol uznesením sp. zn. 2Nt/90/2020 zo dňa 24.03.2021 v spojení s uznesením Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 3Tos/43/2021 zo dňa 21.04.2021, pretože neboli zistené dôvody obnovy konania. Podľa názoru prokurátora nemožno prijať záver okresného súdu, že odsúdený v celom rozsahu uhradil dlžné výživné, a preto v prípade povolenia obnovy konania by bolo možné aplikovať inštitút účinnej ľútosti a v končenom dôsledku by sa jednalo o povolenie obnovy konania v prospech odsúdeného. Okresný súd pri povolení obnovy konania zrušil len výrok o treste z pôvodného rozsudku, pričom výrok o vine ostal napadnutým uznesením súdu nedotknutý, je zrejmé, že v prípadne obnovenom konaní by nemohlo

dôjsť k oslobodeniu odsúdeného spod obžaloby v dôsledku využitia inštitútu účinnej ľútosti. Prokurátor ďalej dôvodil, že prvostupňový súd v napadnutom uznesení prakticky konštatoval pochybenie v postupe pri ukladaní trestu, kedy okresný súd uložil odsúdenému podmienený trest odňatia slobody za skutok spáchaný v skúšobnej dobe podmieneného odsúdenia pre iný jeho trestný čin, čím porušil ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona. Ak by sme aj prijali záver, že uvedená skutočnosť môže byť dôvodom pre povolenie obnovy konania, jednalo by sa o povolenie obnovy konania v neprospech odsúdeného, pričom takýto návrh môže podľa zákona podať len prokurátor. Na základe uvedeného sťažovateľ navrhol, aby krajský súd napadnuté uznesenie okresného súdu zrušil a vo veci sám rozhodol o zamietnutí návrhu na povolenie obnovy konania, prípadne, aby vec vrátil prvostupňovému súdu na nové prejednanie a rozhodnutie.

K sťažnosti okresného prokurátora sa vyjadril odsúdený samostatným písomným podaním, okresnému súdu doručeným dňa 26.05.2022, a následne aj prostredníctvom obhajcu podaním súdu doručeným dňa 03.06.2022. V samostatnom podaní odsúdený uviedol, že so sťažnosťou prokurátora nesúhlasí, pretože tento v sťažnosti uvádzal len jednostranné skutočnosti, ktoré boli vytrhnuté z kontextu, pričom povinnosťou orgánov činných v trestnom konaní je objasňovať nielen okolnosti svedčiace v neprospech obvineného, ale aj v jeho prospech. Zároveň vyjadril presvedčenie, že ak by v konaní o premene podmieneného trestu odňatia slobody, vyplývajúceho z rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/129/2017, nepredložil dôkazy o úhrade dlžného výživného a jeho riadneho plnenia až do nástupu na výkon trestu, prokurátor by ihneď podal návrh na povolenie obnovy konania v jeho neprospech. Záverom požiadal sťažnostný súd, aby sa zaoberal otázkou, či odsúdeným uvádzaný dôvod je dôvodom pre povolenie obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku a aby sťažnosť prokurátora zamietol ako nedôvodnú.

Prostredníctvom obhajcu sa odsúdený vyjadril tak, že sťažnosť prokurátora nie je dôvodná a napadnuté uznesenie prvostupňového súdu je vecne správne, zákonné a spravodlivé. Poukázal na omyl prokurátora spočívajúci v nepochopení odsúdeným uvádzaných dôvodov obnovy konania, kedy dôvodom pre povolenie obnovy konania nemá byť samotné uhradenie dlžného výživného, ale existencia trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/191/2017 zo dňa 11.08.2017, ktorý mal súd vziať do úvahy pri ukladaní trestu v konaní vedenom na Okresnom súde Žiar nad Hronom pod sp. zn. 2T/129/2017a ktorý konajúci súd nezohľadnil, v dôsledku ktorej skutočnosti odsúdenému uložil nesprávny trest. Skutočnosťou (alebo dôkazom) skôr neznámou mala byť preto existencia trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/191/2017 zo dňa 11.08.2017, právoplatného dňa 11.08.2017, ktorým bol odsúdenému uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Uvádzané skutočnosti môžu, podľa názoru odsúdeného, samy osebe odôvodniť iné rozhodnutie, najmä čo sa týka trestu. Pokiaľ ide o zánik trestnosti činu využitím inštitútu účinnej ľútosti, s týmto sa bude musieť vysporiadať prvostupňový súd v obnovenom konaní, ktoré bude prebiehať na podklade pôvodnej obžaloby. Na základe uvádzaného preto navrhol, aby krajský súd zamietol sťažnosť okresného prokurátora ako nedôvodnú.

Podľa § 192 ods. 1 Trestného poriadku, pri rozhodovaní o sťažnosti preskúma nadriadený orgán správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť a konanie predchádzajúce týmto výrokom napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle tohto ustanovenia dospel krajský súd k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora je dôvodná, pretože v posudzovanom prípade neboli splnené zákonné podmienky obnovy konania v intenciách ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku.

Po oboznámení sa s predloženým spisovým materiálom vrátane pripojeného spisu Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/129/2017 a spisu Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/191/2017 krajský súd zistil, že odsúdený žiada povoliť obnovu konania Okresného súdu Žiar nad Hronom vedeného pod sp. zn. 2T/129/2017, v ktorom bol rozsudkom zo dňa 20.08.2018 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 8 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky. Zároveň mu bola uložená povinnosť v skúšobnej dobe uhradiť dlžné výživné vo výške 900 eur.

Krajský súd ďalej zistil, že A. A. bol odsúdený aj trestným rozkazom Okresného súdu Trnava sp. zn. 0T/191/2017 zo dňa 11.08.2017, právoplatným dňa 11.08.2017, ktorým bol uznaný za vinného z prečinu ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Trestného zákona, za čo mu bol uložený

trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov s podmieneným odkladom jeho výkonu a so skúšobnou dobou v trvaní 2 roky.

Podľa § 394 ods. 1 Trestného poriadku, obnova konania, ktoré sa skončilo právoplatným rozsudkom alebo právoplatným trestným rozkazom, sa povolí, ak vyjdú najavo skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ktoré by mohli samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné rozhodnutie o vine alebo vzhľadom na ktoré by pôvodne uložený trest bol v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo uložený druh trestu by bol v zrejmom rozpore s účelom trestu, alebo vzhľadom na ktoré upustenie od potrestania alebo upustenie od uloženia súhrnného trestu by bolo v zrejmom nepomere k závažnosti činu alebo k pomerom páchatel'a, alebo by bolo v zrejmom rozpore s účelom trestu.

Skúmanie, či nové skutočnosti alebo dôkazy sú tak kvalifikované, že sú spôsobilé samy osebe alebo v spojení so skutočnosťami a dôkazmi už skôr známymi odôvodniť iné, než pôvodné právoplatné rozhodnutie, sa realizuje porovnaním doteraz vykonaných dôkazov a doterajšieho skutkového zistenia uvedeného vo výroku právoplatného rozhodnutia, s dôkaznou silou a významom novo tvrdených skutočností a novo navrhovaných dôkazov. Pre pozitívne rozhodnutie o návrhu na povolenie obnovy konania musí byť výsledkom tohto skúmania dôvodný predpoklad pre možnú zmenu pôvodného právoplatného rozhodnutia.

Po splnení prieskumnej právomoci krajský súd zistil, že konanie, ktoré predchádzalo napadnutému uzneseniu, bolo vykonané prvostupňovým súdom v súlade s príslušnými ustanoveniami Trestného poriadku. Prvostupňový súd však v posudzovanom prípade nepostupoval správne, keď na základe vykonaného dokazovania rozhodol o povolení obnovy konania v súlade s návrhom odsúdeného, pretože podľa názoru krajského súdu neboli preukázané dôvody opodstatňujúce takýto postup.

V prvom rade je potrebné uviesť, že odsúdený sa podaným návrhom domáhal povolenia obnovy konania, tvrdiac, že novou skutočnosťou, doposiaľ súdu neznámou, ktorá odôvodňuje povolenie obnovy konania, je existencia trestného rozkazu Okresného súdu Trnava sp. zn. OT/191/2017 zo dňa 11.08.2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 11.08.2017, ktorú skutočnosť mal Okresný súd Žiar nad Hronom zohľadniť vo vyššie uvedenom konaní pri ukladaní trestu a s prihliadnutím na ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona mal byť odsúdenému uložený nepodmienečný trest odňatia slobody namiesto trestu podmieneného, čo odsúdený považoval za obnovu konania vo svoj prospech. Následne by okresný súd v obnovenom konaní mohol aplikovať inštitút účinnej ľútosti a odsúdeného spod obžaloby oslobodiť.

Obnova konania ako mimoriadny opravný prostriedok smeruje k náprave skutkových pochybení a nie pochybení právnych. Ak síce vyšli najavo nové skutočnosti alebo dôkazy súdu skôr neznáme, ale tieto sa netýkajú skutku uvedeného v obžalobe, nemožno obnovu konania povoliť (R 17/1968). Existencia vyššie uvedeného trestného rozkazu Okresného súdu Trnava je síce skutočnosťou novou, avšak jedná sa o okolnosť právnu, nie okolnosť skutkovú, obnovu konania preto nie je možné povoliť. Existencia takejto právnej okolnosti zakladá dôvod odvolací podľa § 321 ods. 1 písm. d) Trestného poriadku, resp. dôvod dovolací podľa § 371 ods. 1 písm. h) Trestného poriadku, nikdy nie však dôvod na povolenie obnovy konania.

Krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že i v prípade, ak by uznal odsúdeným uvádzanú skutočnosť za dôvod obnovy konania v zmysle ust. § 394 ods. 1 Trestného poriadku, jednalo by sa, v konečnom dôsledku, o obnovu konania v neprospech odsúdeného. Pri správnom použití ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona by bol v obnovenom konaní odsúdenému obligatórne ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, čo svedčí práve v neprospech odsúdeného.

Sťažnostný súd sa nestotožňuje s názorom prvostupňového súdu a odsúdeného, že v obnovenom konaní by bolo možné aplikovať inštitút účinnej ľútosti ako predpoklad zániku trestnosti činu a odsúdeného preto spod obžaloby oslobodiť. Predpokladom aplikácie účinnej ľútosti v prípade trestného konania vedeného pre trestný čin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 Trestného zákona je, že trestný čin nemal trvalo nepriaznivé následky a páchatel' svoju povinnosť dodatočne splnil, avšak skôr, než sa okresný súd (prípadne súd odvolací, ak bolo vo veci podané odvolanie) odobral na záverečnú poradu (§ 86 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona v spojení s § 122 ods. 13 Trestného zákona). Z obsahu predloženého spisového materiálu však krajský súd zistil, že odsúdený si splnil povinnosť v

skúšobnej dobe podmiennečného odsúdenia uhradiť dlžné výživné v sume 900 eur, ktorá mu bola uložená rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 2T/129/2017 zo dňa 20.08.2018, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 30.10.2018. Odsúdený však naďalej neplatil bežné výživné. Z uvedeného je preto zrejmé, že odsúdený mohol využiť účinnú ľútosť len v pôvodnom konaní tým, že by dlžné výživné uhradil a urobil by tak najneskôr dovtedy, kým sa okresný súd odobral na záverečnú poradu, resp. dovtedy, kým by sa krajský súd odobral na záverečnú poradu v prípade, ak by odsúdený podal voči rozsudku súdu prvého stupňa odvolanie, pričom odsúdený tak v pôvodnom konaní neurobil a odvolanie nepodal, zároveň si ale nesplnil povinnosť uhradiť dlžné výživné dovtedy, kým sa okresný súd odobral na záverečnú poradu. Je preto právne irelevantné, že odsúdený uhradil dlžné výživné skôr, než rozsudok nadobudol právoplatnosť.

Podľa názoru krajského súdu je možné inštitút účinnej ľútosť využiť len v pôvodnom konaní, nikdy nie v obnovenom konaní. V opačnom prípade by sa popieral zmysel ust. § 86 ods. 1 písm. a), písm. b) Trestného zákona a § 122 ods. 13 Trestného zákona. Preto aj za predpokladu, že by krajský súd povolil obnovu konania v trestnej veci odsúdeného, nebolo by možné v obnovenom konaní aplikovať účinnú ľútosť, zároveň pri správnom použití ust. § 49 ods. 2 Trestného zákona by bol v obnovenom konaní odsúdenému obligatórne ukladaný nepodmienečný trest odňatia slobody, čo je bezpochyby v neprospech odsúdeného. Žiada sa tiež dodať, že návrh na povolenie obnovy konania v neprospech odsúdeného môže podať jedine prokurátor (§ 396 ods. 2 Trestného poriadku).

Vzhľadom na uvedené považoval krajský súd za dostatočne ozrejmené a dôkazne preukázané okolnosti, ktoré viedli sťažnostný súd k presvedčeniu o absencii nových skutočností alebo dôkazov, súdu skôr neznámych, ktoré by samy osebe alebo v spojení s inými dôkazmi a skutočnosťami mohli viesť k zmene výroku o vine alebo treste odsúdeným namietaného právoplatného odsudzujúceho rozsudku.

Podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku, ak nezamietne nadriadený orgán sťažnosť, zruší napadnuté uznesenie, a ak je podľa povahy veci potrebné nové rozhodnutie rozhodne vo veci sám.

Krajský súd, so zreteľom na uvedené dôvody, sťažnosť okresného prokurátora považoval za dôvodnú, a preto podľa § 194 ods. 1 písm. a) Trestného poriadku zrušil uznesenie Okresného súdu Žiar nad Hronom sp. zn. 1Nt/22/2021 zo dňa 30.03.2022 a rozhodol sám tak, že zamietol návrh odsúdeného na povolenie obnovy konania, keďže dôvody obnovy konania nezistil.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Banskej Bystrici jednomyseľne (§ 163 ods. 4 Trestného poriadku v spojení s § 180 Trestného poriadku).

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu riadny opravný prostriedok nie je prípustný.